

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

ὕπερ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν.

Ἐν Παρισίοις ὁ κ. Κορωνίδης προσέφερεν εἰς τὴν ἐκείσε συστάσαν ὑπὲρ τῶν Χίων ἐπιτροπὴν λίρας 2,000, ὁ δὲ κ. Κορώνδος 1,000.

Ὡσαύτως τὸ ἐν Γαλαζίῳ κατάστημα τοῦ κ. Χρυσοβελέων ἀπέστειλεν εἰς Χίον συνδρομὴν λίρων 1,000.

Ἡ ἐνταῦθα συστάσα ἐπιτροπὴ ὑπὲρ τῶν Χίων συνέλεξε ἀχρι τοῦδε δραχμὰς 50,000· ἡ δὲ ἐν Ἑρμοῦπόλει 20,000.

Ἰπὲρ τοῦ «Ἐρυθροῦ Σταυροῦ» ἀπεστάλησαν ἐκ Καλλικου- τας παρὰ τῶν ἀπαρτιζόντων τὴν αὐτοῖ ἐπιτροπὴν αὐτοῦ κ. Paul καὶ Ῥάλλη λίραι στερλίνας 2,348.

Ἡ κ. Σμαράγδα Μουρούζη ἔπεμψε πεντακισχιλίας νέας δραχμὰς εἰς τὴν ἐπιτροπείαν τοῦ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. τῆς βασιλίσσης νοσοκομείου «ὁ Εὐαγγελισμὸς», ὅπως χρησιμεύσῃ πρὸς συντήρησιν μιᾶς κλίνης.

Τὸ ναυτικὸν ἀπομαχικὸν ταμεῖον ἀπέστειλεν εἰς Χίον συνδρομὴν δραχμὰς 10,000.

Τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον Πειραιῶς ἐψηφίσαστο ὑπὲρ τῶν ἐν Χίῳ παθόντων δραχ. 5,000· ἐπιτροπὴ δὲ συστάσα ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ δημάρχου Πειραιῶς εἰσέπραξεν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἐτέρας 5,000.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Εὐμενεστάτας κρίσεις δημοσιεύει ὁ ἀγγλικὸς τύπος περὶ τῆς ἄρτι δημοσιευθείσης ἀγγλικῆς μεταφράσεως τοῦ «Λουκῆ Ἀάρα», τοῦ γνωστοῦ ἔργου τοῦ κ. Δ. Βικέλα, ἣν ἐφιλοπόνησεν ὁ κ. Γ. Γεννάδιος. Πλὴν ἄλλων ἐκτενὴ κρίσιν τοῦ ὁραίου ἑλληνικοῦ διηγήματος δημοσιεύει ἐν τῷ σπουδαίῳ περιοδικῷ «Academy» ὁ γνωστὸς συγγραφεὺς κ. H. F. Tözer, ἐξ ἧς μεταφέρομεν ἐνταῦθα τὰ κυριώτερα, παραλείποντες πάντα τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἀποθέσεως τοῦ ἔργου.

«Ὁ «Λουκῆ Ἀάρα» εἶνε ἀξιόλογον βιβλίον, ὡς δείκνυται ἀπορρέοντες ἐκ τοῦ ὅτι ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ κατὰ τὸ 1879 μετεγλωττίσθη εἰς τὴν γαλλικὴν, γερμανικὴν, ἰταλικὴν, δανικὴν καὶ τελευταίον εἰς τὴν ἀγγλικὴν γλῶσσαν. Ὁ συντάκτης αὐτοῦ κ. Βικέλας τυγχάνει ἤδη γνωστὸς ὡς δόκιμος συγγραφεὺς, αἱ δὲ μεταφράσεις τοῦ τῶν ἐκ τῶν δραμάτων τοῦ Shakspeare ἐνημημονεῦσαν ἐν τῷ ἡμετέρῳ περιοδικῷ. Ἐν προομιῇ ὁ συγγραφεὺς ἀναφέρει, ὅτι δημοσιεύει τὰς σημειώσεις, ἃς κατέλιπε πρόσω- πόν τι κρυπτόμενον ὑπὸ τὸ ὄνομα «Λουκῆς Ἀάρας», ὅστις ἦτο ἔμπορος Ἑλλήν διαμένων ἐν Ἀγγλίᾳ, ἀλλ' ἐκ τοῦ μεταφραστοῦ αὐτοῦ μαθηάνομεν, ὅτι αἱ καταλειφθεῖσαι ση- μειώσεις ἦσαν ὀλίγισται καὶ ὅτι τὸ μεγαλεῖτερον μέρος τῆς ἱστορίας ταύτης καθὼς καὶ πολλὰ τῶν ἐν αὐτῇ περισταμέ- νων προσώπων εἰσὶ δημιουργήματα αὐτοῦ τοῦ συγγραφέως. Τὸ ἔργον εἶχε γνωστοποιηθῆ εἰς τὸ κοινὸν ὡς μυθιστορία, πλὴν τὸ ὄνομα τοῦτο ἠδύνατο εὐκόλως νὰ ἀπατήσῃ, καθό- σον οἱ μὲν κοινοὶ ἀναγνώσται τῶν μυθιστορημάτων δὲν θέ- λουσιν εὖρε ἐν αὐτῷ πᾶν ὅ, τι προσδοκῶσιν, οἱ δὲ θεωροῦ- μενοι ἱκανοὶ ἵνα τὸ ἐκτιμήσωσι, δυνατόν νὰ παρατρέψωσιν αὐτὸ ὑπὸ τὸν τίτλον ταύτην. Εἶνε δὲ διήγημα, σχεδὸν ἄνευ δραματικῆς πλοκῆς, ἀναφερόμενον κυρίως εἰς τὰς ἐν Χίῳ σφαγὰς, τὰς συμβάσας κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἐλληνικῆς ἐπαναστάσεως. Τὸ ἔργον διακρίνεται διὰ τε τὸν τρό- πον, μεθ' οὗ ὁ συγγραφεὺς πραγματεύεται τὸ ἐκυτὸ θέμα καὶ διὰ τὸ ὕψος αὐτοῦ. Ἡ ἐποχὴ, εἰς ἣν ἡ προκειμένη συγ- γραφὴ ἀναφέρεται, εἶνε ἀναμφιβόλως δραματικὴ, πλὴν τὰ μᾶλλον πολεμικὰ συμβάντα ἀρίστηται κατὰ μέρος, ὁ δὲ αὐ- τοβιογράφος Λουκῆς Ἀάρας παρίσταται ὡς μικρὸς τὸ θέμας ἀνὴρ καὶ ἀσθενής, ἐμπορικὰς ἔχων κλίσεις καὶ μὴ ὦν ἐπο- μένως ἥρωας. Ἀλλ' ἡ ἀπλότης τῆς διηγήσεως καὶ τοῦ ὕψους ἐστὶν ἐντεχνολάτῃ. Αἱ δραματικαὶ σκηναὶ ἐκτίθενται μετὰ πολλῆς φαντασίας, αἱ δὲ συγκινητικώτεραι ἐξ αὐτῶν περι- γράφονται παθητικώτατα. Καὶ κατὰ τοῦτο ἐπέτυχεν ὁ συγ- γραφεὺς, ὅτι ἠδυνήθη νὰ ἀποφύγῃ τὴν ὑπερβολὴν καὶ νὰ καταστήλῃ τὸ αἶσθημα, ὅπερ, ὅσῳ εἶνε σπανιώτερον, το- σούτῳ μᾶλλον τυγχάνει πραγματικόν. Ὁ ἀναγνώστης δὲν

βλέπει φρικαλεότητα, ἀλλ' οὐχ ἥτιον αἰσθάνεται τὰ πάν- τα περὶ ἑαυτοῦ, αἰσθάνεται ὅτι πληροῦται ἐξ αὐτῶν ὁ ἀν- ῥ. Καὶ τὸ ὕψος τοῦ συγγραφέως, παρὰ τὴν ἀπλότητα αὐτοῦ, ἔχει ἀνατολικὸν τι ἄρωμα εἰς τὰς περιγραφὰς του, ποιητι- καὶ δὲ παραβολαὶ εἰσάγονται ἐνίοτε, ὡς, φέρ' εἰπεῖν, οἷε ἡ συνάφῃς τῶν ἐντρόπων κατοίκων χωρίου τινὸς κατὰ τὴν παραμονὴν σφαγῆς παραβλήται πρὸς τὴν αἰφνίδιον κίνησιν καὶ συστροφὴν τῶν φύλλων ἐπὶ τοῦ ἰδάρους, πρὶν εἰσεῖν ἐκτραγὴ ἡ θύελλα.

Ἡ πολέπειται νὰ εἰπωμεν ὀλίγας λέξεις περὶ τῆς μετα- φράσεως τοῦ κ. Γενναδίου. Ἡ μετάφρασις αὕτη εἶνε τοσοῦ- τον καλὴ, ἀποδεικνύουσα οὐ μόνον πλήρη γνώσιν τῆς ἀν- γλικῆς γλώσσης, ἀλλὰ καὶ ἰδιόζουσαν περὶ τὸ γράφειν αὐ- τὴν ἱκανότητα, ὥστε δυσκόλως ἡδυνάτο τις νὰ ἐννοήσῃ ὅτι εἶνε ἔργον ξένου· τοῦτο καθιστᾷ μεγαλειτέραν ἔτι τὴν ἡμ- πνὴν ἡμῶν, ὅτι ἀπεσῶρη ἀφ' ἡμῶν ὁ πρῶτος ἐπιτετραμμέ- νος τῆς Ἑλλάδος ἐν Λονδίῳ, ὁ οὕτω καλῶς εἰδὼς τὴν ἡμε- τέραν γλῶσσαν».

— Ἐντὸς ὀλίγου δημοσιεύονται ἐν Παρισίοις δύο τόμοι νέων ποιήσεων τοῦ Βίκτωρος Οὐγκώ ὑπὸ τὸν τίτλον· «Οἱ τέσσαρες ἄνεμοι τοῦ πνεύματος». Τὸ νέον τοῦτο ἔργον οὐ μὲν αὐτοῦ ποιητοῦ διαίρεται εἰς τέσσαρα ἔξομα, ἐν οἷς ὁμιλεῖ περὶ τῆς δραματικῆς ποιήσεως, τῆς λυρικῆς, τῆς σα- τυρικῆς καὶ τῆς ἐπικῆς.

— Ἐν Wiesbaden ἀνευρέθη ἐσχάτως ἐν τῶν ἀριστοτε- λειῶν τοῦ διαστήματος Γερμανοῦ ζωγράφου Ἀλβέρτου Δύ- ρερ. Εἶνε ἐλαιογραφία τριῶν ποδῶν μήκος ἔχουσα καὶ δύο πλάτους, εἰκονίζουσα δὲ τὸν Χριστὸν φέροντα τὸν ἐξ ἀνα- θέν στεφανόν, καὶ παρ' αὐτῷ τὸν Κατάρων καὶ ἑνα τῶν ληρτῶν. Ἡ εἰκὼν διατηρεῖται κάλλιστα, εἰς τὸ ἄνω δ' αὐ- τῆς μέρος ἀναγινώσκειται ἡ μονογραφὴ τοῦ ζωγράφου τῆς Νυρεμβέργης καὶ ἡ χρονολογία 1505.

— Τὸ πανεπιστήμιον τῆς Ζυρίχης ἀνεκέρυεν ἐσχάτως τὴν ἐξ Οὐγγαρίας κόμησσαν Βιλελμίναν Hugnay διδάκτορα τῆς ἱατρικῆς.

Ἐξεδόθη ἐν Μαριούργῳ ὑπὸ * τοῦ πέρυσιν ἐνταῦθα διατρί- ψαντος γερμανοῦ ἀρχαιολόγου Λουδοβίκου von Sybel λε- πτομερέστατος κατάλογος τῶν ἐν Ἀθήναις γλυπτικῶν ἔρ- γων τοῦ Κεντρικοῦ Μουσείου, τοῦ Βαρβακείου Λυκείου, τῆς ἀγίας Τριάδος, τοῦ Θεσείου, τῆς Στοᾶς τοῦ Ἀδριανοῦ, τῆς Γ. Ἐφορείας τῶν Ἀρχαιοτήτων, τῆς νοτίου πλευρᾶς τῆς Ἀκροπόλεως καὶ τῆς Ἀκροπόλεως αὐτῆς.

— Ἐν τῷ ἐν Παρισίοις ἐκδομένῳ «Bulletin des Scien- ces mathématiques et astronomiques» ὁ ἐν Γαλλίᾳ τὰ μαθηματικὰ σπουδάζων κ. Κυπάρισσος Στεφάνου δημοσιεύει ἀξιόλογον διατριβὴν ὑπὸ τὸν τίτλον «Sur la théorie des connextes conjuguées».

— Ἡ ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία ἀπεφάσισε νὰ ἐπιχειρήσῃ ἐν Τανάγρα ἀνασκαφὰς τάφων καὶ νὰ οἰκοδομήσῃ εὐρύχω- ρον ἀπλὸν οἰκοδόμημα πρὸς τοποθέτησιν τῶν πολλῶν αὐ- τῷ ἀνευρεθέντων ἔργων τῆς γλυπτικῆς, ἐπιγραφῶν καὶ ἄλλων διαφόρων ἀρχαίων.

Εἰς δὲ τὸ παρὰ τὴν Ἐπίδαυρον ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ, οὗ σώζεται σχεδὸν σῶον τὸ κοῖλον τοῦ θεάτρου καὶ μέγα πλῆ- θος ἐρείπων κτιρίων καὶ ἄλλων διαφόρων ἀρχαίων. Ἐνε- κρὶθι νὰ καθαρισθῇ ἀμέσως πᾶν τὸ θέατρον ἀπὸ τῶν κα- λυπτῶν αὐτὸ πολλῶν θάμνων καὶ χυμάτων, ἐφεξῆς δὲ νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἀνασκαφαὶ ἐν τῷ ἱερῷ, οὗ πᾶν τὸ ἐμβαδὸν κατέχοντες οἱ κάτοικοι τοῦ παρακειμένου χωρίου Λιγου- ρίου, παρεγώρησαν τῇ Ἑταιρίᾳ εἰς ἀνασκαφὴν. Πρὸς τοῦτο ἀπεστάλη ἐκεῖσε ὁ ἐφορὸς κ. Π. Καδβαδίας, ἵνα καθάρσῃ ἔμπροσθεν τὸ θέατρον καὶ περιγρᾷ αὐτὸ, καὶ προτείνῃ τῇ Ἑταιρίᾳ ὅ, τι δυνατόν ἀμέσως γενέσθαι πρὸς ἐπιχειρή- σιν τῆς τοῦ ἱεροῦ ἀνασκαφῆς.

— Κατὰ τὴν «Ἀιτωλίαν» τοῦ Μεσολογγίου, κατασκευα- ζομένης τῆς ἀπὸ Ἀγρινίου εἰς Κραβασαρᾶν ὁδοῦ παρὰ τὴν ἀρχαίαν Στράτον, ἀνεκαλύφθη κατὰ τὸ δυτικὸν μέρος αὐ- τῆς εἰς βάθος σμικρὸν ἀρχαῖον οἰκοδόμημα, ὅπερ κατὰ πᾶ- σαν πιθανότητα εἶνε ναός.

— Ὁ δρηγὴτής κ. Νεοκλῆς Καζάκης ἀγγέλλει ὅτι, κατὰ τὰς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ παραδόσεις του, ἐκδίδει πλήρες σύστημα «Φυσικοῦ δικαίου», ἥτοι «ἀρχὰς τῆς πολιτικῆς